

— Вий, като рѣшихте заговора, какви срѣдства прѣд-
приехте за укриванието на вашитѣ дѣйствия? Нѣмахте ли нѣкои
секретни жестове, за да не ви подозржтъ: като хващанне по
ухото, засукване на мустакъ, миганне съ око, хващанне дѣс-
ната страна или лѣвата?

— Не помня; подобно нѣщо нѣмаше.

— Когато сте корреспондирали, вий сте се подписвали
Архивовъ, а г. Миларовъ Трипаничъ. Отъ гдѣ излизатъ тѣзи
имена?

— Менъ г-нъ Мусевичъ ме кръсти тѣй.

— Вие отъ Цариградъ зехте паспортъ съ фалшиво име
и дойдохте тукъ да изпълните заговора; ами г-нъ Миларовъ
защо дойде въ България?

— Той ми каза, че ще подаде прошение на българското
дипломатическо агенство въ Цариградъ, ще чака отговоръ и,
слѣдъ като добие разрѣшение, ще се върне въ България. Послѣ
той ми каза, че г-нъ Вълковичъ му се обѣщаль.

— Не ме разбрахте. Той защо дойде въ България—съ
цѣлъ да убива или да живѣе, като миренъ гражданинъ?

— Незнамъ това.

— Г-нъ Миларовъ не ви ли е говорилъ нѣкога нѣщо по
адресъ на Д-ръ Вълковича.

— Нищо.

— Нѣкой си Орловски познавате ли?

— Познавамъ го.

— Той не ви ли е говорилъ нѣщо за Д-ръ Вълковича?

— Никога.

— Чухте ли нѣкога, че Мусевичъ и Кривцовъ щѣли да
доставятъ отрова на г-на Миларова, за да я има при себе си?

— Такова нѣщо не знамъ.

— Говорилъ ли ви е г-нъ Миларовъ, кждѣ иска да из-
върши убийството?

— Той ми каза, че ще дойде въ София и тукъ ще ис-
пълни заговора, било въ двореца, било когато Н. Ц. Висо-
чество се расхожда.

Прѣдсѣд.: Кое мѣсто се намираше за най-удобно, да се
извърши прѣстѣпленieto?

К. Поповъ: Това го знаеше г. Миларовъ, защото той се
бѣше нагърбилъ да избира срѣдства и мѣсто.